

det er det, vi har brug for. Vi er tilfredse med, at lovforslaget deles op i to, for så kan CD stemme for den del, der vedrører de syge børn, men vi stemmer imod sygeskatten.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Når man har haft lejlighed til i en årrække at følge den arbejdsmarkedspolitiske tænkning i kongeriget Danmark, kan man godt undre sig lidt over det forslag, der er fremsat her.

Forslaget indebærer en belastning af erhvervslivets konkurrenceevne, og det er i sig selv galt nok. Men det, der specielt er galt, er, at belastningen er rettet direkte imod beskæftigelsen. Det var ellers en tankegang, en filosofi, man gik helt væk fra i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, at når man endelig skulle belaste erhvervene, var det en rigtig dårlig idé at målrette belastningen mod beskæftigelsen.

Det er en dansk idé, som skiftende ministre gentagne gange har præsenteret, også i EU-sammenhæng, og det er derfor, jeg har bedt om ordet. I EU skal der jo være et topmøde om beskæftigelsen i næste uge, og her skal der diskuteres en række ideer, som er fremsat af bl.a. Kommissionen. En af disse ideer går netop ud på, at man skal formindske den økonomiske belastning for arbejdsgiverne, og jeg er meget spændt på, hvordan den danske regering vil forholde sig til dette udmærkede forslag, eftersom vi hidtil her i Danmark har været enige i strategien bag det.

Jeg må stærkt advare mod gennemførelsen af det fremsatte lovforslag, og jeg kan forstå, at der skal være en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, hvor der bl.a. skal tages stilling til de meget relevante synspunkter, der er fremkommet fra LO. Forslaget er i hvert fald et tilbageskridt.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti og Venstre i den grad fortryder, at de gik imod forlængelsen af arbejdsgiverperioden for en uges tid siden. Det har Venstre og De Konservative altså valgt at gøre, men jeg vil spørge hr. Knud Erik Kirkegaard, om hr. Knud Erik Kirkegaard ikke husker, at dengang den konservativt ledede regering startede, forøgede den arbejdsgiverperioden til 13 uger. I 1987 blev den nedsat til 5 uger, og i dag fortryder De

Konservative rent faktisk, at de ikke støttede socialministerens lovforslag forleden dag.

Men fra SF's side siger vi: O.k., vi støtter ændringsforslaget, fordi Håndværksrådet præcist har beregnet, at det er de små, arbejdskrafttunge virksomheder, der bliver ramt af en forlængelse af arbejdsgiverperioden, og samtidig siger, at denne måde at løse problemet på, nemlig at få finansloven til at hænge sammen, er noget, Håndværksrådet kan acceptere.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

I modsætning til fru Baastrup har jeg en ganske god hukommelse, og jeg vil navnlig henvise til de forhandlinger – de såkaldte firepartsdrøftelser – der foregik mellem DA, LO, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne og resulterede i lovgivning her i Folketinget. Disse forhandlinger byggede netop på, at man skulle fjerne den direkte og målrettede belastning af beskæftigelsen, men forslaget her går i den stik modsatte retning.

Villy Søvnald (SF):

Der er nogle dage, hvor det er fantastisk svært at blive siddende ganske stille og lytte her i Folketingssalen.

Jeg hørte den sidste ordfører nævne, at vedkommende har en ganske god hukommelse, og derfor synes jeg, det er overordentlig fantastisk at høre Venstres ordfører, hr. Erik Larsen, den konservative ordfører, fru Karen Højte Jensen, Fremskridtspartiets ordfører, hr. Tom Behnke, CD's ordfører, fru Sonja Albrink og nu til sidst hr. Kirkegaard påpege, hvilke katastrofale konsekvenser det får at belaste virksomhederne. Jeg synes dog, man skal medgive dem, at det er erfarne folk, der taler. De har nemlig alle sammen været med til at forlænge sygedagpengeperioden – ikke med en enkelt uge, men med 13 uger! Det gjorde man i 1983, da den borgerlige regering havde brug for at skabe balance i statsfinanserne.

Jeg vil egentlig godt for debattens skyld bede ordførerne komme herop og bekræfte, at de alle sammen har været med til denne syndige handling – specielt de af dem, der har en meget god hukommelse. Hvis man er i stand til at fastholde denne argumentation over for offentligheden, skyldes det én af to muligheder: enten et kolossalt tilfælde af hukommelsessvigt eller en kolossal bondeanger, altså en form for for-